

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده شده در المیادین انگلیسی

نویسنده: دیمیتری کوالویچ

برگردان: مجله جنوب جهانی

فرستنده: علی کاظمی

۰۷ می ۲۰۲۵

آتش بس دست نیافتنی در اوکراین؛ در حالی که کییف و حامیان غربی اش زمان می خرنند

دیمیتری کوالویچ بررسی می کند که چگونه دولت زلنسکی، با پشتیبانی قدرت های غربی، از طریق اعمال حکومت نظامی، سربازگیری اجباری و دیپلماسی شکست خورده، جنگ اوکراین با روسیه را طولانی تر می کند و برای حفظ قدرت، خطر فروپاشی داخلی را به جان می خرد.

با نزدیک شدن به پایان اپریل ۲۰۲۵، جامعه اوکراین در انتظار دستیابی به نوعی آتش بس با روسیه است؛ توافقی که بتواند به پایان سربازگیری اجباری و درگیری های مرگبار در میدان های نبرد بینجامد. اما ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین، در تاریخ ۱۹ اپریل تصمیم گرفت وضعیت حکومت نظامی را برای سه ماه دیگر، تا ۶ اگست ۲۰۲۵، تمدید کند؛ در حالی که وضعیت فعلی تا ۲۹ مه برقرار است.

قوة مقننه مطیع اوکراین، یعنی «ورخونا رادا»، از فبروری ۲۰۲۲ تاکنون هر سه ماه، بنا به درخواست دفتر زلنسکی، حکومت نظامی را تمدید کرده است. این وضعیت موجب بسته شدن مرزهای کشور (به جز با مجوز ویژه)، لغو انتخابات ریاست جمهوری و پارلمان که طبق قانون اساسی یک سال پیش باید برگزار می شد، و ادامه شکار سربازان از خیابان های شهرها و روستاهای باقیمانده در کشور آسیب دیده شده است.

این شتاب در تمدید حکومت نظامی در اوکراین به عنوان نشانه‌ای از ترس دولت تلقی می‌شود؛ ترسی از آن‌که هرگونه امتیازدهی صلح‌طلبانه به روسیه، ممکن است باعث «شورش» قانون‌گذاران راست‌افراطی در رادا و شبه‌نظامیان وابسته به آنان شود. به‌طور کلی، صلح، حکومت زلنسکی را تضعیف کرده یا به پایان خواهد رساند؛ چرا که بقای سیاسی دولت او وابسته به تداوم جنگ است.

کانال تلگرامی «رزیدنت» اوکراین نوشته است که این رأی‌گیری برای تمدید حکومت نظامی، تلاشی از سوی آندری یرماک، رئیس دفتر ریاست‌جمهوری، برای حفظ کنترل بر نخبگان سیاسی اوکراین است. کییف وعده داده که توافقی‌های جدید تسلیحاتی با بریتانیا و کشورهای اتحادیه اروپا در راه است، اما الیگارشی‌های اوکراین دیگر به این وعده‌ها اعتمادی ندارند، زیرا به‌وضوح می‌بینند که دولت کنترل خود را بر اوضاع سیاسی و نظامی از دست داده است. دفتر یرماک اکنون بیش از دولت ترمپ از یک «فروند*» (شورش داخلی) می‌ترسد، زیرا «کنترل آن‌ها بر نیروهای امنیتی صرفاً یک توهم است».

(فروند* مجموعه‌ای از جنگ‌های داخلی در پادشاهی فرانسه میان سال‌های ۱۶۴۸ تا ۱۶۵۳ بود که در میانه جنگ فرانسه و اسپانیا آغاز شد.)

تحلیلگر سیاسی اوکراینی، کوست بوندارنکو، معتقد است تصمیم اخیر زلنسکی برای تمدید حکومت نظامی، نوعی ژست نمایشی برای ترمپ بوده است: «این رأی‌گیری شتاب‌زده، تقریباً سه هفته پیش از پایان دوره قبلی حکومت نظامی، انجام شد تا زلنسکی بتواند به‌طور نمادین پیامی برای ترمپ بفرستد. منابع من در ایالات متحده این تصمیم را چنین ارزیابی می‌کنند.»

اولگ تساریوف، نماینده پیشین رادا و تحلیلگر سیاسی، در تاریخ ۱۶ اپریل در تلگرام نوشت: «زلنسکی برای تمدید حکومت نظامی عجله کرد تا حتی کوچک‌ترین احتمال تحقق سناریوی ترمپ برای رسیدن به آتش‌بس و آغاز مذاکرات صلح پیش از جمعه عید پاک، ۲۰ اپریل، را از میان بردارد.»

به گفته تساریوف، «احتمال تحقق این سناریو توسط ترمپ بسیار ضعیف بود، اما زلنسکی برای اطمینان خاطر، حتی این تهدید فرضی را نیز حذف کرد.»

این تحلیلگر فرضی جسورانه را مطرح می‌کند که ترمپ واقعاً خواهان صلح در اوکراین است، نه صرفاً مدیریت شکست قریب‌الوقوع ائتلاف نظامی غرب. با توجه به شواهد کنونی، جنگ ادامه خواهد یافت و تلفات انسانی همچنان افزایش خواهد یافت. اولکساندر دوبینسکی، عضو منتخب رادا که اکنون در مرکز بازداشت کییف به اتهام خیانت در بازداشت است، در یادداشتی کوتاه در تاریخ ۱۶ اپریل در تلگرام تأکید کرد که «تمدید مجدد قدرت زلنسکی و باند کلپتوکرات‌های او بهائی مشخص دارد». به گفته او، این بها «۳۰ هزار اوکراینی کشته‌شده دیگر تا ۶ اگست خواهد بود.»

محکومیت چین از سوی کییف

زلنسکی در ماه اپریل، دولت چین را نیز به شدت مورد حمله قرار داد؛ دولتی که طی سه سال گذشته پیشنهادهایی برای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز ارائه کرده و روابط دیپلماتیک خود را با همه طرف‌ها حفظ کرده است. در ۱۷ اپریل، زلنسکی دولت چین را متهم کرد که مستقیماً به روسیه سلاح می‌فرستد، به‌ویژه به شکل باروت و گلوله‌های توپخانه. به گزارش کانال تلگرامی پولیت‌ناویگاتور در ۱۷ اپریل، زلنسکی گفته است شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، قبلاً به او وعده داده بود که تولیدکنندگان تسلیحات چینی به روسیه سلاح نخواهند فروخت. زلنسکی با لحنی تند گفته است: «او

به من قول داد که سلاحی به روسیه نخواهد فروخت یا اهداء نخواهد کرد، اما اکنون، متأسفانه، اطلاعات متفاوتی می‌بینیم.»

در ۱۸ اپریل، زلنسکی تحریم‌هایی علیه سه شرکت چینی تولید هواپیما اعمال کرد، در حالی‌که هیچ‌یک از این سه شرکت تاکنون هیچ ارتباطی با صنعت هوایی تقریباً تعطیل‌شده اوکراین نداشته‌اند.

بقای سیاسی زلنسکی

حملات زلنسکی به ایالات متحده و چین، در کنار حملات همیشگی او به روسیه، بیانگر وضعیت سیاسی ناامیدانه دولت او است. تمایل او به طولانی کردن جنگ نیابتی ایالات متحده و ناتو در اوکراین، مسأله‌ای حیاتی برای بقای سیاسی او و دولتش است.

وادیوم پریستایکو، معاون پیشین دفتر ریاست‌جمهوری اوکراین و وزیر خارجه سابق، در تاریخ ۱۶ اپریل در تلگرام نوشت که کشورهای دیگر، به‌ویژه در جنوب جهانی، از مسأله اوکراین خسته شده‌اند، چرا که کییف و غرب به‌طور مداوم مشکلات و درگیری‌های دیگر مناطق را نادیده می‌گیرند.

پریستایکو در پیام خود، صحبتی با یکی از سفیران یک کشور عربی دوست را به یاد می‌آورد: «او به من گفت: «می‌دانی، من از تو و تمام صحبت‌هایت درباره اوکراین خسته‌ام. شما فجایی را که در سراسر جهان در حال وقوع است نمی‌بینید، و می‌خواهم دلیلش را برایت بگویم: چون این یک جنگ بین مردم سفیدپوست است.»» در واقع، کییف از سال ۲۰۱۴ تاکنون این ایده را ترویج کرده است که تنها «اوکراینی‌های واقعی» کسانی هستند که «سفیدپوست و متمدن» و از تبار اروپایی‌اند. طبق این دکترین نژادپرستانه، مأموریت تاریخی آنان مقابله با «هجوم آسیائی‌ها» از شرق است. دکترین مشابهی در دوران استعمار در بریتانیا و فرانسه رایج بود؛ زمانی که امپراتوری‌هایشان سرزمین‌های متعلق به ملت‌های دیگر را تصرف کرده و تلاش می‌کردند وابستگی به «کشورهای متمدن» خود را عاملی برای برتری یک ملت تحت سلطه نسبت به ملت همسایه بدون چنین پیوندهایی جلوه دهند. مؤسسه سیاست اوکراین در ۱۶ اپریل نوشت که ستراتیژی دولت اوکراین بر دو فرض کلیدی استوار است: «پوتین روزی خواهد رفت، و ترمپ پدیده‌ای گذراست.» «دولت اوکراین امیدوار است که شرایط سیاسی جهانی و آرایش سیاست خارجی بزودی و نه دیرتر به نفعش تغییر کند. تا آن زمان، مسیر فعلی ادامه می‌یابد: «تاب آوردن در دوران تلاطم.»»

میانجی‌گری نمایشی امریکا برای صلح

در این شرایط، دولت ایالات متحده مدعی است که ممکن است در صورت عدم دستیابی به توافق صلحی مطابق شروط خود، از درگیری اوکراین عقب‌نشینی کند. مارکو روبیو، وزیر خارجه امریکا، در تاریخ ۱۸ اپریل گفت که اگر تا چند روز دیگر نشانه روشنی از امکان دستیابی به توافق دیده نشود، امریکا تلاش برای میانجی‌گری میان روسیه و اوکراین را متوقف خواهد کرد. اما ده روز بعد، تلاش‌های نمایشی برای میانجی‌گری همچنان ادامه داشت، و دولت ترمپ در ۲۵ اپریل اعلام کرد که روسیه باید با باقی ماندن نیروهای مسلح اوکراین در کشور موافقت کند. این خواسته با یکی از اهداف اصلی روسیه در این جنگ که همان «غیرنظامی‌سازی اوکراین» است، در تضاد کامل قرار دارد. هیچ نشانه‌ای از تمایل به مصالحه در این مورد از سوی مسکو دیده نمی‌شود.

دیپلمات روس، میخائیل دیمورین، معتقد است امریکا در واقع فقط تلاش می‌کند از خط آتش و مسئولیت‌پذیری درباره اوکراین خارج شود تا با طرف شکست‌خورده هم‌ردیف نشود.

«متحدان اروپای غربی رژیم زلنسکی از سقوط او آسیب‌هایی جدی خواهند دید، اگرچه این آسیب‌ها ممکن است بحرانی نباشند. آن‌ها هنوز منابع و امکانات زیادی در اختیار دارند. اما امریکایی‌ها برای خود شرایطی فراهم می‌کنند تا از این درگیری در اوکراین «خزیده عقب‌نشینی» کرده و آن را به دوش متحدان ناتو بگذارند، در حالی که تمرکز خود را به جنگ تجاری فزاینده با چین معطوف می‌کنند.»

دمورین هشدار می‌دهد: «همان‌طور که پیش‌تر نیز بود، فشار بر روسیه در حوزه‌های تجاری، مالی و نظامی سیاسی ادامه خواهد یافت. اقدامات خصمانه تداوم خواهد داشت، عمدتاً ولی نه منحصرأ در منطقه بحیره بالتیک و قفقاز جنوبی.»

تأمین مالی ادامه‌دار کییف؛ باری بر دوش اروپا

در چنین شرایطی، ادامه تأمین مالی کییف به‌طور فزاینده‌ای بر دوش قدرت‌های امپریالیستی ناتو در اروپا، به‌ویژه بریتانیا، المان و فرانسه خواهد افتاد. هر سه کشور همچنان ادعای عزم راسخ برای شکست روسیه را دارند، هرچند که سخنانشان از آنچه منابع نظامی و اقداماتشان توان انجامش را دارد، بلندتر است.

ارتش‌های تضعیف‌شده و پرمدا در غرب

خبرگزاری دولتی دویچه‌وله المان در ۱۶ اپریل گزارش داد که «در اوکراین، کودکان در اردوگاه‌های نظامی شبیه‌سازی‌شده آموزش می‌بینند تا جنگیدن، نبرد تن‌به‌تن و اجرای عملیات‌های تخلیه را بیاموزند. هدف این است که آن‌ها را برای این احتمال آماده کنند که جنگ با روسیه ممکن است سال‌ها ادامه یابد.»

روزنامه بیلد المان نیز در همین حین، مزدوران المانی را که برای پیوستن به هنگ نئونازی آروف آموزش می‌بینند، برای «حفاظت از اروپا در برابر روسیه» ستایش می‌کند.

آرمین پاپرگر، رئیس شرکت تولید سلاح راین‌متال المان، در اپریل اعلام کرد که این شرکت کارخانه‌ای برای تولید مهمات در اوکراین خواهد ساخت، اگرچه پیش از سال ۲۰۲۶ آماده نخواهد شد. به گفته او، در ابتداء قرار بود این کارخانه ۱۵۰ هزار گلوله در سال تولید کند، اما اکنون برنامه‌ریزی برای افزایش قابل توجه این ظرفیت تولیدی در جریان است.

چنین گزارش‌هایی در رسانه‌های غربی نشان می‌دهند که منافع نظامی غرب به دنبال ادامه‌دار شدن جنگ با روسیه هستند، و این امر، به‌طور سودآور، به افزایش درآمد شرکت‌های نظامی منجر خواهد شد.

اما تولیدکنندگان تسلیحات امریکا و اروپا با مشکلات بزرگی در جابه‌جایی‌های جنگی خود مواجه‌اند.

یکی از این مشکلات، ناتوانی در تولید حجم کافی سلاح است؛ مشکل دیگر، کیفیت پائین تسلیحات تولیدشده است. مجله المانی اشپیگل در اپریل گزارش داد که جنگ در اوکراین نشان داده است سلاح‌های المانی «فقط به‌طور جزئی قابل استفاده هستند». منبع این گزارش، سند داخلی نیروهای مسلح المان (بوندس‌ور) بوده است. به عنوان مثال، اشپیگل توضیح می‌دهد که واحدهای توپخانه‌ای «پانزرهاویتسه ۲۰۰۰» المان در اوکراین ضعف‌های فنی از خود نشان داده‌اند که کارایی آن‌ها را بشدت زیر سؤال می‌برد.

تانک‌های لئوپارد 1A5 آلمان، در حال حاضر توسط ارتش اوکراین صرفاً به عنوان توپخانه مورد استفاده قرار می‌گیرند، چرا که زره و توانائی حرکت در زمین‌های ناهموار آن‌ها ضعیف است.

نسخه‌های جدیدتر تانک لئوپارد (مدل «2A8») نیز تعمیراتی بسیار پرهزینه دارند، به‌طوری‌که امکان انجام آن‌ها در خطوط مقدم وجود ندارد.

دستگاه راکتی پدافند هوائی کوتاه‌برد IRIS-T ساخت آلمان، عملکردی بسیار مؤثر برای ارتش اوکراین داشته است، اما هزینه مهمات آن بسیار گزاف است. در همین حال، دستگاه پدافند هوائی معروف پاتریوت ساخت آمریکا، بنا بر گزارش مجله اشپیلگل، به‌طور کلی «غیرقابل استفاده در جنگ» ارزیابی شده است. این نشریه گزارش داده که خودروهای به‌کاررفته در دستگاه پاتریوت منسوخ‌شده‌اند و قطعات یدکی برای کل دستگاه نیز کمیاب است.

در مجموع، به‌گفته خبرنگاران آلمانی، «تقریباً هیچ یک از تجهیزات نظامی بزرگ آلمان به‌طور کامل برای جنگ در شرایط کنونی مناسب نیست».

جسدها ارزان‌تر از سخت‌افزار نظامی هستند

با افزایش تلفات در زمینه تجهیزات گران‌قیمت نظامی، تنها منبع نظامی «ارزان» باقی‌مانده برای اوکراین، نیروی انسانی است.

اگرچه آمار تلفات در هر دو سوی این جنگ نیابتی (آمریکا/ناتو در برابر روسیه) محرمانه است، اما تبادل مکرر اجساد نظامیان کشته‌شده، سرخ‌هائی از تعداد و نسبت مرگ و جراحت در هر دو طرف ارائه می‌دهد.

در اوایل اپریل، روسیه اجساد ۹۰۹ سرباز اوکراینی را به این کشور بازگرداند، در حالی که تنها ۴۳ جسد از نیروهای خود را تحویل گرفت.

طبق داده‌های ماه‌های گذشته درباره تلفات نظامی، شمار کشته‌های اوکراینی در حال افزایش است، در حالی که تلفات روسیه تقریباً در سطح ثابتی باقی مانده است.

رسانه استرانا در ۱۸ اپریل در تلگرام گزارش داد که شمار اجساد سربازان اوکراینی که در جریان مبادلات با روسیه به کشور باز می‌گردند، در ماه‌های اخیر به‌طور چشمگیری افزایش یافته، در حالی که تعداد اجساد روسی کمتر و حتی در حال کاهش است.

در روز شنبه، ۱۹ اپریل، دو طرف بزرگترین تبادل اسراء تا به امروز را انجام دادند: ۲۷۷ سرباز اوکراینی و ۲۴۶ سرباز روسی به کشورشان بازگشتند.

آنا اسکورخود، نماینده پارلمان اوکراین، در مصاحبه‌ای در ۱۷ اپریل گفت که بسیاری از سربازان وظیفه‌ای که «در خیابان‌ها دستگیر شده‌اند»، انگیزه ندارند و برای نبرد آماده نیستند.

او افزود: «اگر فردی از نظر اخلاقی با جنگ مخالف است یا از نظر جسمی توانائی جنگیدن ندارد، هر چقدر هم که او را مجبور کنید، سرباز نمی‌شود. ما در ارتش افسر زیاد داریم، اما افسرها نمی‌جنگند. تعداد کسانی که تجربه واقعی میدان نبرد دارند، در واقع بسیار اندک است.»

او تأکید کرد که این تعداد اندک نشان می‌دهد سربازان تازه‌وارد آن‌قدر در میدان زنده نمی‌مانند که تجربه‌ای به دست آورند.

به همین دلیل، اولگ استاریکوف، کارشناس نظامی اوکراینی و سرهنگ ذخیره سازمان امنیت اوکراین (SBU)، می‌گوید که ابتکار ستراتیژیک اکنون در اختیار روسیه است.

«دشمن نیروی انسانی بسیار بیشتری دارد و اکنون برتری و ابتکار ستراتیژیک را در اختیار دارد. آن‌ها هستند که تعیین می‌کنند کجا حمله کنند؛ ما در موقعیت دفاعی ستراتیژیک گیر افتاده‌ایم.»

آناتولی کیناخ، نخست‌وزیر پیشین اوکراین و رئیس فعلی اتحادیه صنعتگران و کارآفرینان اوکراین، مدعی شد که در صحبتی اخیر با مسئولان ستاد کل نیروهای مسلح اوکراین در حوزه وضعیت روانی و اخلاقی نیروها، به او گفته شده که سربازان دیگر باور ندارند که از «دولتی عادل» دفاع می‌کنند.

او گفت این حس بی‌اعتمادی در خطوط مقدم بشدت احساس می‌شود.

هیچیک از این سربازان مورد بحث، نقشی در تصمیم‌گیری برای آغاز یا ادامه جنگ نداشته‌اند. از روش‌های پولیسی مدرن و خشونت برای شکار نیروهای وظیفه و اعزام آن‌ها به میدان مرگ استفاده می‌شود.

اوکراین به میدانی آزمایشی برای قدرت‌های غربی و رژیم‌های اقتدارگرائی چون زلنسکی بدل شده است.

در آینده، روش‌های اجباری سربازگیری به «خانه باز خواهند گشت» و توسط دولت‌های غربی علیه مردم خودشان به کار گرفته خواهند شد، زمانی که نوبت آنان برسد که یونیفورم بپوشند و برای حفظ هژمونی امپریالیسم غربی بجنگند.

از قضا، همین روش‌های اجباری علیه چپ‌گرایان قلابی در غرب نیز به کار خواهد رفت؛ کسانی که با حمایت از تلاش جنگی دولت راست‌گرای کییف و توصیف آن به عنوان نمادی از «حاکمیت اوکراین»، به‌نوعی پشتیبان آن بوده‌اند.

ملت‌های جهان، بهای گزافی برای چنین چهل گمراه کننده‌ای می‌پردازند.

دولت کییف نهادی است در خدمت قدرت‌های غربی؛ از سال ۲۰۱۴ تاکنون، این دولت مسیر ویرانگری را در پیش گرفته که هدف آن تبدیل اوکراین به «ضد روسیه»ای برای استفاده غرب بوده و در این مسیر، حاکمیت ملی اوکراین را نابود کرده است.